

[Alfred Hansen]

et at stille ministeren i den situation, at ministeren har et flertal imod sig mod det, som ministeren her har sat i værk.

Jeg stillede nogle spørgsmål til ministeren, som ministeren ikke svarede på – jeg går ud fra, at det skyldes forglemmelse – nemlig med hensyn til, hvordan man skal fortolke dispensationsmulighederne. Skal de fortolkes sådan, at man kan blive fritaget for dette krav med hensyn til HF eller studentereksamen for at blive optaget på de nævnte uddannelsessteder? Der skrives i folderen fra direktoratet for folkeskolen, at der kan gives en sådan dispensation, hvis ansøgeren skønnes at have de nødvendige forudsætninger for at gennemføre uddannelsen. Hvad har ministeren tænkt sig skulle være gældende, for at man kunne få en sådan dispensation? Hvad lægger ministeren i formuleringen »de nødvendige forudsætninger«?

Jeg spurgte endvidere, om ikke ministeren mente, det ville påvirke elevtallet i gymnasierne i opadgående retning – måske i beskedent omfang, men alligevel i opadgående retning – når man laver sådanne restriktive adgangskrav. Altså: hvor mange ville frekventere gymnasierne, hvis man havde den gamle ordning, og hvor mange ville frekventere gymnasiet med den nye? Mener ministeren ikke, at der i sidste tilfælde ville være lidt flere elever, selv om de måske faktisk slet ikke havde ønsket det, men altså er nødt til at tage den, da det nu er en nødvendig forudsætning for, at de kan få denne uddannelse?

Jeg mener, der er mange andre måder, på hvilke man både kan tilegne sig viden og samtidig få et grundigt kendskab til, hvordan tilværelsen er også uden for hjemmets fire vægge, nemlig ved ophold i udlandet, på højskoler, ved husligt arbejde, fagligt arbejde og meget andet.

Endelig vil jeg gerne lige have ministerens kommentar til mit forslag om, at man måske burde overveje at indføre en lille adgangsprøve, så man netop udelukkende kunne fokusere på elevens egnethed til den pågældende uddannelse.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Fru Karen Højte Jensen gav udtryk for, at hun i sit arbejde har givet vejledning til masser af unge, som netop i forbindelse med

denne uddannelse har givet udtryk for, at de ønsker at få en studentereksamen for at være sikre på at komme ind.

Jamen her er jo beviset for, at de gamle regler favoriserede studenterne, for disse masser af unge har jo skullet søge optagelse netop under de gamle regler, og efter dem var det, hvis man ville være sikker på at komme ind, vigtigt at have en studentereksamen, fordi den gav så mange points, at de kom ind.

Hr. Bertel Haarder taler om, at de gamle regler kunne give ligestilling med studentereksamen; hvis man – jeg skal ikke gentage de ting, hr. Bertel Haarder sagde – gjorde dette og hint, fik man lige så mange points som studentereksamen. Ja, det er rigtigt, men de gamle regler forbød jo ikke studenterne at supplere også med højskoleophold og fritidsundervisning, og hvad der ellers var pointgivende. Det vil altså sige, at studenten stadig væk forlods havde det fortrin, at han havde disse points, således at han, når han supplerede på linje med de øvrige, stadig væk var et hestehoved foran.

Hr. Alfred Hansen mente ikke, at jeg havde svaret på hans spørgsmål. Det beklager jeg; jeg skal forsøge at gøre det. Der blev spurgt om behov for dispensationsmuligheder fra HF og studentereksamen. Jeg bliver nødt til at henlede hr. Alfred Hansens opmærksomhed på optagelsesbetingelsernes § 1, stk. a, som siger, at en afsluttet 9. klasse i grundskolen eller dertil svarende undervisning og med HF i 2 fag, der skal være dansk og et andet fag, og 2 års erhvervs erfaring giver adgang til disse uddannelser. Der er altså ikke tale om et eksplicit krav om studentereksamen. Punkt b hedder: en gennemført lærlinge-, EFG- eller anden erhvervsforberedende uddannelse af mindst 2½ års varighed. Punkt c hedder: studentereksamen, HF eller højere handelseksamen. Men dér er disse to kommet helt på linje med studentereksamen, og hvis man vil have studentereksamen placeret længere ned, er der altså kun mulighed for at sige, at studenters adgang på en eller anden måde skal begrænses til disse uddannelser, og det mener jeg dog ikke kan være rimeligt.

Hr. Alfred Hansen spurgte også, hvad der ville blive taget i betragtning i forbindelse med optagelse i gruppe II. Det redegjorde jeg for i mit første indlæg, hvor jeg sagde, at